

TIẾNG CƯỜI TRONG THÙNG RÁC

“Hu hu hu...” túi Ni-lông chợt nghe thấy đâu đây có tiếng khóc. “Ai khóc mà thảm thiết như vậy nhỉ?” Túi Ni-lông đứng trên cành cây nhìn thật chăm chú: A, thấy rồi, thì ra tiếng khóc thút thít đó phát ra từ một chiếc lon Cô-ca rỗng đang nằm trên lòng đường. Túi Ni-lông lo lắng hỏi lon Cô-ca: “Tại sao bạn khóc?” Lon Cô-ca trả lời: “Tớ bị một cậu bé vứt từ trong nhà ra đây, cả người đau ê ẩm, suýt nữa tớ đã bị xe ô tô chèn vào người rồi!” Nói xong, lon Cô-ca lại khóc nức nở. Túi Ni-lông buồn bã nói: “Trước đây, tớ cũng được nằm trên kệ trong cửa hàng tạp hóa rất sạch sẽ, cô chủ mua tớ về nhà, dùng xong, cô ấy vứt tớ ra bãi rác, một cơn gió to cuốn tớ bay lên không trung, tớ bay mãi, bay mãi, cuối cùng bị vướng vào cành cây này.”

Cả hai cùng buồn bã thở dài, đúng lúc đó, có một cậu bé đi tới và nhặt lon Cô-ca lên, gỡ túi Ni-lông khỏi cành cây và đi đến trước một thùng rác, cậu bé ngẫm nghĩ một lát và lần lượt bỏ lon Cô-ca và túi Ni-lông vào hai thùng rác “có thể tái chế” và “không thể tái chế”. Lon Cô-ca và túi Ni-lông vui vẻ nói: “Hay quá, cuối cùng chúng ta cũng không phải lang thang ngoài đường nữa rồi.”

Sưu tầm

Trò chuyện cùng bé

Các bé không được vứt vỏ lon nước ngọt và túi ni-lông bừa bãi nhé. Nếu không vứt rác vào nơi quy định thì chúng sẽ rất buồn và khóc nhé đây.